

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HUISGENOTEN

Toneelspel in één bedrijf

door

Guido Eekhaut

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2007
Nr.1897

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HUISGENOTEN* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO EEKHOUT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/220/4
ISBN 90-385-0072-6

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Guido Eekhout
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het decor bestaat uit twee naast elkaar opgebouwde woonruimten. De twee koppels spelen naast elkaar, zonder elkaar te zien of te horen. Om beurten wordt de ene halve scene en dan weer de andere verlicht.

Wanneer het licht uitgaat aan de kant van één der partners akteren deze verder in het halfdonker. Ze staan op, ruimen de kamer op en maken zich klaar voor hun volgende scene (voor zover nodig), terwijl het publiek hen nog net kan zien.

Tactische verdeling:

Mark
Bea

Michael
Ilse

Michael is de auteur van een TV-spel, waarin Mark en Bea personages zijn. Hij 'schrijft' dus hun handelingen en replieken.

Doek op. De kamer van Mark en Bea is verlicht. Het is ochtend. Ze liggen in bed en slapen. Buiten fluiten vogeltjes. Aan de kant van Michael en Ilse is het donker, maar we zien Michael al aan zijn bureau zitten, waar hij onhoorbaar zit te typen. Plots zoemt de radiowekker. Mark wordt wakker, Bea niet.

Mark: Mmmm ? Verdomde ding. Het is toch zondag ? Hou je bek ! *(Geeft de radiowekker een tik. Het ding is plots stil)*. Da's beter. *(Zachtjes:)* Bea... Bea ?

Bea: Mmmm ? Wat is er ?

Mark: De wekker ging af. Heb jij hem opgezet ? 't Is zondag...

Bea: *(Slaperig)* Ik weet niet...

Mark: Nee, het zou me verwonderd hebben als jij wat wist.

Bea: Mmmm ? Wat ?

Mark: 't Is niks. Slaap maar verder. *(Ironisch)* Het is zondag voor iedereen zeker ... *(Hij probeert weer in te slapen)*.

Buiten rijdt een luidruchtige brommer voorbij en Mark kreunt even.

Mark: Verdomme, ze doen het met opzet ... Zeg, maak jij koffie ?

Bea: Mmmm ...

Mark: Nee dus. *(Knorrig)* Wat een troep zou het zijn als we kinderen hadden. Lieve God. Je doet zelfs niet eens de moeite om voor de koffie te zorgen ...

Bea: Zeg, jij doet wel moeilijk vandaag. Laat me nog wat slapen.

Mark: Ik wil alleen maar dat je voor koffie zorgt. Is dat nu echt teveel gevraagd ?

Bea: 't Is voor mij ook zondag...

Mark: 't is voor jou altijd zondag ... Zelfs in de week slaap je altijd uit...

Aan de kant van Mark en Bea gaat het licht uit. Tegelijk gaat het aan bij Michael en Ilse. Michael zit aan zijn bureau op de toetsen van zijn tekstverwerker te tikken. Ilse wacht achter de coulissen. Even geeft het apparaat een verschikte bieep. Dan typt Michael verder. Ondertussen leest hij hardop voor wat hij typt:

Michael: ... 't Is voor jou altijd zondag ... zelfs in de week slaap je altijd uit ... *(Herleest:)* Slaap je uit, uitroepteken. Je doet nooit moeite om voor koffie te zorgen ... *(hertypend:)* ... voor de koffie te zorgen ...

De deur van het kantoor gaat open. Ilse komt binnen.

Ilse: Lukt het een beetje ?

Michael: *(Van het scherm lezend)* Je doet ook nooit moeite om voor de koffie te zorgen ...

Ilse: Nee, jij drinkt toch ook nooit koffie ?

Michael: *(Verstrooid, daarna wat knorrig)* Wat ? Nee, ik bedoel, Bea. Mijn personage. Ach, laat maar.

Ilse: Goed, goed, je hoeft niet lastig te worden. Ik wilde alleen maar weten hoe het ging.

Michael: Beter als je me niet stoort. Ik probeer me te concentreren en dat lukt niet als jij voortdurend binnen komt lopen.

Ilse: God, ze zitten waarschijnlijk weer aardig achter je kladden aan deze week. Je bent weer zo zenuwachtig. Deadlines, zeker. Aardig woord, overigens: deadlines ...

Michael: Jaja, maak maar grapjes ... Kan je niet gewoon als elke huisvrouw de afwas doen en naar de TV kijken?

Ilse: (*Kwaad*) Oh, is dat het rollenpatroon van meneer? De vrouw aan de vaat en het mannetjesdier op jacht? Nou, vandaag zie je me niet meer ...

Ze gaat af en slaat de deur dicht.

Michael: (*Denkt na over die zin:*) Nou, vandaag zie je me niet meer ... Mmmm? (*Typt verder*) Vandaag zie je me ... niet meer.

Het licht wordt weer omgeschakeld. Bea is aan de afwas in haar keuken. Vogelkje op achtergrond.

Mark: (*Komt de kamer binnen*) Heb je ergens mijn jeans gezien? Ik kan hem nergens vinden. Je hebt hem toch niet in de was gedaan?

Bea: Had anders wel gemogen. Hij was grijs van het vuil. Doe vandaag es niet je jeans aan, Mark. Het is zondag. We gaan straks bij m'n ouders op bezoek, of was je dat vergeten?

Mark: Die zullen er niet van schrikken als ik in jeans binnenkom. Zo stijfjes zijn ze niet.

Bea: Neen, maar ze vinden het leuker als hun kinderen en hun aangetrouwde kinderen er netjes uitzien. Niet als ...

Mark Landlopers?

- Bea: Landlopers, ja.
- Mark: Soms wou ik dat ik een landloper was.
- Bea: Soms ben je dat ook.
- Mark: Moeten we dan altijd hun zin doen ? Onze nette pakjes en jurkjes dragen opdat we hun dierbare bankstel niet zouden bevuilden met onze werkmanskleren ?
- Bea: Doe het dan voor mij.
- Mark: Jij bent met me getrouwd omdat ik zo'n nonchalante jongen was, of ben je dat vergeten ? Een jeans, een poloshirt, sneakers ...
- Bea: Dat waren de jaren zestig. Flower power. Kontestatie. Revolte. Nu ben je een vertegenwoordiger van een grote firma. De nonchalante tijd is voorbij. (*Ironisch:*) De geest van de revolte is dood.
- Mark: (*Wil haar zoenen*) Mmmm, kom hier. Toch ben ik nog altijd een beetje ...
- Bea: Laat me met rust, Mark. Wordt volwassen. En help me liever met de afwas.

Opnieuw overgang naar het kantoor van Michael. Hij typt op zijn tekstverwerker en leest hardop. Ondertussen speelt in de kamer ernaast luid een radio, rockmuziek.

Michael: Laat me met rust, Mark. Help me liever met de afwas. *(Gaat achteruit zitten, blaast)* Neen, dat is het niet. Daar gelooft niemand nog in. Help me liever met de afwas ... Iets origineels, dat heb ik nodig ... Laat es zien. *(Probeert:)* Ik verlaat je als je me zo onverschillig blijft behandelen ... Neen, dat is het ook niet. Verdomme, jullie klinken toch allemaal zo houderig !

De telefoon rinkelt. Michael neemt op.

Michael: Hallo ! Ja, wat ? Ogenblikje... Ik kan je niet verstaan, ogenblikje. *(Roept:)* Zet die muziek wat stiller !

Er gebeurt niets, de muziek klinkt nog altijd even hard. Michael komt overeind, legt de hoorn neer, stapt naar de deur, opent die.

Michael: Kan die muziek niet wat stiller. Ik heb telefoon.

De muziek wordt stiller gezet.

Michael: *(Ironisch)* Bedankt !

Hij doet de deur weer dicht. Gaat achter zijn bureau zitten en neemt de hoorn op.

Michael: Ja, hallo ? Sorry, maar ik kon u daarnet niet verstaan met dat lawaai. Ja ? (...) Oh, dag Sammy. (...) Wat ? (...) Het scenario ? Ja, dat komt eraan. (...) Nou, ik ben nog niet erg ver, hoor. Een banaal verhaal, wat je zegt. Een jong koppel dat de hele dag kibbelt. (...) En jij vindt dat interessant? (...) Uit het leven gegrepen? Ik denk dat de kijkers daar geen boodschap aan hebben. (...) Neen. Dat

maken ze zelf thuis ook wel mee. (...) Ja, ik ook, denk ik. Wablief ? (...) Neen, ik weet dat jij gelukkig getrouwd bent. Wil je daarom je kijkers vervelen ? (...) Nou, als je dat echt meent. (...) Jaja, je krijgt het maandag op je bureau. (...) Ja, dag Sammy.

Hij legt de hoorn neer en installeert zich weer achter zijn machine. Hij kijkt waar hij gebleven was.

Michael : (Leest) Help me liever met de afwas. Ik verlaat je als je ... die Jeans nog es aandoet wanneer we naar m'n ouders gaan. (Zucht) nou, spannend is anders. Maar goed, Sammy, je krijgt je zin. De afwas, alsof dat het einde van de wereld is...

Ilse doet de deur open.

Ilse: Wie was dat aan de telefoon ?

Michael: Sammy. Wilde weten hoe het met het scenario zat.

Ilse: En hoe zit het ermee ? Of word je weer boos als ik het vraag ?

Michael: (Nadenkend) Is de afwas belangrijk ?

Ilse: Waarom ?

Michael: Omdat zij wil dat hij met de afwas helpt. Ze maakt er een scene om, denk ik. Of ze gaat dat dadelijk doen. Kijk maar :

Michael typt. Overgang naar het huis van Mark en Bea. Bea is aan de afwas. Mark zit in de fauteuil, met papieren en boeken.

Mark: Ik heb wat anders te doen dan een paar borden afdrogen. Mijn rapporten moeten nog gemaakt worden en Joris verwacht de stalen dinsdag ...